

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 3T/183/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911010649
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sopoliga
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7911010649.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v senáte zloženom z predsedu JUDr. Mariána Sopoligu a prísediacich JUDr. Ivety Ivanocovej a PhDr. Daniely Feckovej na hlavnom pojednávaní dňa 15. mája 2014 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný G. E. I. F. B. K. Š. P. I. , nar. XX.X.XXXX v Humennom, bytom T.,
G. X, nezamestnaný, t. č. vo väzbe
v Ústave na výkon väzby Košice,

je vinný , že

dňa 9.6.2011 v čase od 14.00 hod. do 10.6.2011 do 06.10 hod. vošiel do objektu Materskej školy na ulici Komenského č. 1946/11 v meste Q. tak, že nezisteným predmetom a spôsobom rozbil sklenenú výplň na okne o rozmeroch 120 cm x 41 cm, cez ktoré sa dostal do triedy II, potom schodišťom prišiel na 1. poschodie, kde vošiel do triedy IV., ale z miesta činu nič neodcudzil, pretože nič vhodné na odcudzenie nenašiel a tak chcel spôsobiť poškodenú stranu Materskej škole, ul. Komenského č. 1949/11 v Q. škodu v nezistenej výške a spôsobil škodu na zariadení vo výške 400,00 €,

t e d a

- začal konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním,

- poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

t ý m s p á c h a l

- pokus prečinu krádeže podľa § 14 ods.1 Tr.zák. k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

- prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 4, § 37 písm. h/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. na s ú h r n -
ný trest odňatia slobody v trvaní 5 /päť/ rokov a 4 /štyri/ mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaný sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. z r u š u j ú sa výroky o trestoch rozsudku Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/40/2012 zo dňa 3.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.3.2014 a ktorým bol obžalovanému pre zločin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a, ods.4 písm.a/ Tr.zák., zločin poškodzovania cudzej veci

podľa § 245 ods.1,2 písm.a/, ods.3 písm.c/ Tr.zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr.zák. uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice I. sp.zn. OT/41/2011 zo dňa 13.6.2011 a rozsudku Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 2T/91/2012 zo dňa 4.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.3.2014 a ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/40/2012 zo dňa 3.3.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodená strana Materská škola na ulici Komenského č. 1964/11 v Q., IČO: 35544619 sa s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Trebišove podal na G. E. obžalobu pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný pred vyšetrovateľom v prípravnom konaní ku vzneseniu obvinenia uviedol, že priznáva, že kritického dňa bol v Q. a bol aj v materskej škôlke, ale z nej nič nezval. Keď išiel okolo materskej škôlky, údajne zbadal rozbité okno, preto vošiel dnu v úmysle niečo odtiaľ zobrať. Prešiel celú budovu, ale bolo mu jasné, že pred ním sa niekto vlámал do tejto budovy, a preto čo najrýchlejšie opustil škôlku. Z budovy nič nezobral. Ku návšteve Q. uviedol, že cestoval z U.U., kde bol za kamarátom, ktorého ale nenašiel doma /prítom udal, že nevie jeho adresu/, preto nasadol na vlak z U., ktorým prišiel do Q., kde mal prestúpiť na vlak do T.. Keďže mal čas, tak sa išiel pozrieť po meste Q., len tak sa poprechádzať. Ďalej už nechcel vo veci vypovedať, pretože okno na škôlke nerozbil, nič nepoškodil a pokiaľ liezol dnu cez okno, tak sa mohla nájsť jeho krv na skle.

Na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Trebišov dňa 10.2.2012 obžalovaný zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania a na otázku samosudcu, za kým bol v U., odpovedal, že za R. M., ale jeho adresu udať nevedel.

Na ďalšom hlavnom pojednávaní Okresného súdu Trebišov konanom dňa 15.5.2014 obžalovaný zotrval na svojich doterajších výpovediach a predložil súdu písomnú výpoveď, v ktorej uviedol, že predtým než išiel za kamarátom, bol u svojej babky pozrieť sa na starého otca, ktorý mal mozgovú príhodu, odtiaľ išiel potom do U. za kamarátom, ktorého spomínal. Uviedol novú okolnosť, že v tom čase bol závislý na kokaíne, a preto tým, že navštívil babku sa chcel dať do poriadku. Kúpil si lístok do T., nasadol na nesprávny vlak, takže musel v E. prestupovať, tam psychicky skolaboval a bol hospitalizovaný v nemocnici v Q., kde ho prijali na pozorovanie a kde zotrval 3 dni. Na vlastnú žiadosť bol prepustený, celú dobu bral lieky a injekcie. Keď bol meste Q. v obchodnom dome Kaufland si kúpil asi 2-3 pivá a na lavičke ich vypil. Po vypití pív potreboval ísť na malú potrebu a nevie ako preskočil nejaký plot, kde videl na objekte rozbité okno a tak sa tam išiel pozrieť bližšie. Keď prišiel k rozbitému oknu, nevie čo ho to viedlo k takémuto konaniu, ale asi vplyv alkoholu a neuvedomoval si následky svojho konania, a preto stratil všetky zábrany a keď vošiel dnu, pozrel si objekt a až vtedy zistil, že ide o materskú školu a že táto bola vykradnutá. Uvedomil si, že môže mať z toho nepríjemnosti, preto upustil od ďalšieho konania a išiel na železničnú stanicu v Q., kde prvým vlakom odišiel do P.. Podľa jeho názoru mu nebola dokázaná vina.

Súd neuveril výpovedi obžalovaného, ktorá je v celom svojom obsahu nevierohodná a naivná. Aj posledná výpoveď obžalovaného vzbudzuje podľa hodnotenia súdu je zavádzajúca a vykonaná len v jednom úmysle, a to brániť sa spôsobom ako to uzná za vhodné počítajúc s tým, ako uviedol, že ani jeden dôkaz nesvedčí proti nemu. Jeho tvrdenia o matke a starom otcovi, o závislosti na kokaíne, o neznámom kamarátovi, ktorého meno nepozná v U. a dôvod, prečo údajne išiel cez už rozbité okno dnu do objektu materskej školy, sú nelogické, jednoznačne vymyslené a zavádzajúce súd.

Z miesta činu bola vykonaná ohliadka a zaistené stopy a to krvné a daktyloskopické. Daktyloskopické stopy boli preverené v systéme ATIS a nebola zistená totožnosť s nejakým prípadom, kde sa vedie vyšetrovanie neobjasnených prípadov. Druhým odborným posudkom krvné stopy predložené na

skúmanie a označené pod bodom č. 1 a 5 ako biologické boli vyhodnotené ako stopy s prítomnosťou ľudskej krvi. Dodatočným porovnaním DNA profilov stôp zistených na mieste činu s bukalným výterom zaisteným od osoby obžalovaného bolo preukázané, že pôvodcom biologických stôp č. 1 a 5 predložených na znalecké dokazovanie je obžalovaný.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že vošiel cez rozbité okno do budovy, kde došlo k vlámaniu. Podľa zápisnice o ohliadke miesta činu súd zistil, že biologická stopa č. 1 bola zistená na úlomku skla nájdenom na trávnom poraste pod rozbitým oknom. Druhá krvná stopa podľa tejto zápisnice označená č. 5 bola nájdená pod stolom v jedálni.

Ak by bola vierohodná výpoveď obžalovaného, že po vjdení do miestnosti zistil, že tam došlo k vlámaniu, a preto budovu hneď opustil, by nebolo možné zistiť stopu č. 5 pod stolom a táto stopa je dôkazom, že obžalovaný prehľadával celú miestnosť za účelom odcudzenia vecí.

Tvrdenie obžaloby o odcudzení vecí bolo potvrdené výpoveďou poškodenej Mgr. I. C.. Dňa 10.6.2011 prišla do materskej školy, keď zistila, že došlo k vlámaniu a naposledy z nej odchádzala dňa 9.6.2011 okolo 14.00 hod., keď bolo všetko v poriadku. Na druhý deň ráno zistila odcudzenie vecí uvedené v obžalobe a rozbitie plastového okna. Táto skutočnosť sama o sebe nie je dôkazom, že obžalovaný odcudzil veci, ktoré prokurátor uviedol v obžalobe a iný dôkaz o odcudzených veciach prokurátor nepredniesol.

Škoda bola v prípravnom konaní vyčíslená súkromným podnikateľom tak, že hodnota odcudzených vecí činí 700,00 € a poškodená sklenená výplň - jej náhrada vo výške 400,00 €.

Súd ďalej zistil z odpisu z registra trestov, že obžalovaný od r. 1991 až doposiaľ bol 7 krát súdne stíhaný a odsúdený vždy za majetkové trestné činy a to v zmysle § 247 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. a podľa § 212 Tr.zák. súčasne platného. Okrem toho bol odsúdený aj pre drogovú trestnú činnosť a pre dopravnú nehodu, ale tieto odsúdenia ani mu nemožno pripočítať ako recidívu, lebo ich má zahladené. Skutočnosť zahladenia ale nie je dôvodom, aby súd nevzal do úvahy motív páchanej trestnej činnosti obžalovaného v minulosti, ktorý jednoznačne svedčí, že vždy ním bola krádež a odcudzovanie cudzích vecí a táto skutočnosť jednoznačne a nepochybne súd presvedčila o tom, za akým účelom išiel obžalovaný kritického dňa do materskej školy.

Po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo i súhrne bolo preukázané, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu pokusu krádeže podľa § 14 ods.1, § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., pretože sa vlámal do objektu Materskej školy v Q. tak, že rozbil sklenenú výplň, z ktorej chcel odcudziť predmety, ale keďže vhodné nenašiel, odišiel z miesta činu preč, pričom rozbil sklenenú výplň okna, ktorej náhrada činí 400,00 €.

Obžalovaný naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou v inej trestnej veci. Jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, disciplinárne odmenený, ani potrestaný nebol. Z miesta bydliska súd zistil, že E. Č. T. - H. nedisponuje požadovanými údajmi o povesti obžalovaného. Z odpisu z registra trestov bolo ďalej zistené, že obžalovaný bol doposiaľ 10-krát súdne stíhaný a posledné odsúdenia sú zaznamenané trestným rozkazom Obvodného súdu Bratislava 2 sp. zn. 0T/137/2011 zo dňa 27.5.2011, kedy mu pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov plynúcu do 27.5.2013.

V tejto veci Okresný súd v Trebišove vyniesol odsudzujúci rozsudok dňa 9.2.2012, keď uložil obžalovanému trest odňatia slobody v zmysle obžaloby v trvaní 14 mesiacov nepodmienečne a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V tom čase sa proti obžalovanému viedlo vyšetrovanie trestnej činnosti v T., ktoré ešte doposiaľ nie je skončené a boli známe aj trestné stíhania vedené na Okresnej prokuratúre v Pezinku pod sp.zn. 1Pv 205/11, na Okresnom súde v Nových Zámkoch pod sp.zn. 3T/88/2012, na Okresnom súde v Pezinku a na Obvodnom súde Bratislava II. Odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie a v tomto období obžalovaný odišiel do S. a súd sa dozvedel, že tam bol zadržaný políciou 22.8.2012 vo R. a nachádza sa vo väzbe pre podozrenie z vlámania. Z odpisu z registra trestov ako

aj z listinných dôkazov bolo zistené, že dňa 22.2.2015 mal obžalovaný ukončiť výkon uloženého trestu odňatia slobody v S., a preto súd vydal príkaz na jeho zatknutie, na základe ktorého dňa 16.1.2014 prevzali policajné orgány obžalovaného po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v S. a po jeho odovzdaní rakúskymi policajnými orgánmi. Okresný súd v Trebišove vzal obžalovaného dňa 17.1.2014 do väzby z dôvodov § 71 ods.2 písm.a,c/ Tr. por., v ktorej sa nachádza doposiaľ.

V priebehu väzobného konania na žiadosť Okresného súdu v Pezinku a Obvodného súdu Bratislava II. tunajší súd vydal súhlas na vykonanie úkonov obžalovaným a došlo k tomu, že Okresný súd Pezinok dňa 3.3.2014 schválil uzavretú dohodu o vine a treste medzi okresným prokurátorom v Pezinku a obžalovaným, na základe ktorej po uznaní viny zo zločinov krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/, ods.4 písm.a/ Tr.zák., poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1,2 písm.a/, ods.3 písm.c/ Tr.zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Tr.zák. mu uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho zaradil do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia a zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice I. sp.zn. 0T/41/2011 zo dňa 13.6.2011. Tento rozsudok sa stal právoplatný dňa 3.3.2014. Následne na druhý deň, t.j. dňa 4.3.2014, Obvodný súd Bratislava II. po uznaní viny obžalovaného pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Tr.zák. upustil od uloženia súhrnného trestu k rozsudku vyššie uvedeného Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/40/2012 zo dňa 3.3.2014.

Aj z tejto trestnej činnosti, za ktorú bol obžalovaný odsúdený vyššie uvedenými rozsudkami, si rozhodujúci súd vytvoril jednoznačný záver o celoživotnom motíve obžalovaného páchať majetkové trestné činy, a preto každú jeho obranu a vysvetlenia, ktoré zvolil ako obhajovanie svojho vstupu do materskej školy, na ktorej bolo údajne rozbité okno, neuznal, pretože doterajšia trestná činnosť páchaná obžalovaným to jednoznačne vyvracia.

Pokus prečinu a dokonaný prečin, pre ktorý je obžalovaný stíhaný v tomto trestnom konaní, spáchal predtým, než boli vyhlásené odsudzujúce rozsudky, ktoré sa stali právoplatné, ktoré sú vyššie spomenuté vo veci Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T/40/2012 a veci Obvodného súdu Bratislava II. sp.zn. 2T/91/2012. V tomto prípade preto prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu k obidvom vyššie vyhláseným rozsudkom.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu, súd postupoval v zmysle § 34 Tr. zák. a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, na pomery a možnosti nápravy páchatel'a a tiež na priťažujúce a poľahčujúce okolnosti. U obžalovaného nebola zistená ani jedna poľahčujúca okolnosť, pretože síce do spáchania trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaný má zahladené všetky predchádzajúce odsúdenia, a preto sa má na neho hľadieť, akoby nebol odsúdený, ale skutočnosť, že sa dopustil protizákonných skutkov vo veľkom počte v minulosti, je dôvodom, že nemožno u neho použiť poľahčujúcu okolnosť s konštatovaním, že viedol riadny život. Ficcia zahladienia odsúdenia neznamena, že boli zahladené aj jeho skutky, znamena len, že boli zahladené tresty. Súd zistil priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že spáchal viac úmyselných trestných činov, a preto pri určení výšky trestu prichádzal do úvahy postup v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., čo znamena, že ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu. Najprísnejším trestným činom, podľa ktorého súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody, bol trestný čin krádeže podľa § 212 ods.4 Tr.zák., kde je zákonom ustanovená trestná sadzba v rozpätí od 3 do 10 rokov. 1/3-ina, ktorá sa má pripočítat' k dolnej hranici trestnej sadzby, sa vypočíta z rozdielu trestných sadzieb, to znamena 10 rokov mínus 3 roky sa rovná 7 rokov. 7 rokov je 84 mesiacov a 1/3-ina z toho je 28 mesiacov. Ak sa pripočíta 28 mesiacov k dolnej hranici trestnej sadzby, t.j. k 3 rokom, prichádza do úvahy najnižší možný trest pre obžalovaného v trvaní 5 rokov a 4 mesiace. Výška tohto trestu podľa názoru súdu je potrebná na prevýchovu obžalovaného, pretože vystihuje jeho narušenosť a nutkanie sústavne páchať takú istú trestnú činnosť a hoci mu v doterajšom živote boli uložené rôzne druhy trestov, väčšinou nepodmienečných, tieto tresty nemali na neho dostatočný vplyv a ochrana spoločnosti výkon tohto trestu si vyžaduje.

Pre výkon uloženého trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože pred spáchaním trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaný, bol síce vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, ale tieto tresty má zahladené.

Poškodená strana uplatnila nárok na náhradu škody za odcudzenie vecí vo výške 700,00 € a za poškodenie zariadenia vo výške 400,00 €, ale táto škoda nebola bližšie špecifikovaná a nebolo v tomto konaní preukázané, aby obžalovaný odcudzil veci, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojej obžalobe. Pre zistenie jej rozsahu je potrebné ďalšie dokazovanie, preto súd poškodenú stranu s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

začal konanie, ktoré bezprostredne smerovalo k prisvojeniu si cudzej veci tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním,

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.